

velbegrunnet Regel for Tildeling af forskellig Vægt for hver af de tre Kommune-grupper.

For at aabne Adgang for Offentligheden til at faa Kendskab til de af Kommunalbestyrelserne meddelte Pris-Oplysninger foreslaas det, at disse Oplysninger bliver at offentliggøre af Det statistiske Departement.

Til § 91.

For at kunne udnytte Oplysningerne om Detailpriserne til Beregning af et enkelt Tal, der udtrykker Prisniveauet og dettes Forandringer, er det nødvendigt, at der gives de enkelte Varer forskellig Vægt efter det Forhold, hvori de indgaar i Forbruget. Ved de af Det statistiske Departement siden Verdenskrigens Udbrud foretagne Beregninger af Prisniveauets Bevægelser er hertil benyttet et paa Grundlag af Husholdningsregnskaber for mindre bemidlede Familier opstillet Normalbudget. Medens dette Budget hidrører fra Familier, hvis Vilkaar i Forhold til det øvrige Samfunds er de samme som tidligere, er de beregnede Tal for Udgiftsbudgettets Poster steget samtidig med, at Pengenes Værdi er sunket. Da den af Det statistiske Departement anvendte Fremgangsmaade, der ogsaa benyttes i Sverige og Norge, formentlig fyldestgør de Krav, der maa stilles til en praktisk brugbar Maalestok for Bevægelserne i Priserne paa de vigtigste Livsfor nødenheder, foreslaas det, at denne Fremgangsmaade gives Anvendelse paa de Beregninger, der er nødvendige for at fastslaa de med Prisændringerne følgende Forandringer i Dyrtidstillæggets Størrelse. Da Erfaringen har vist, at der paa Grund af Varemangel o. l. kan indtræde midlertidige eller varige Forskydninger i Forbruget, kan Beregningen ikke bindes slavisk til et een Gang opstillet Normalbudget, men der maa være Mulighed for at indskyde Erstatningsvarer o. l. Hertil sigter Ordene „saa nær som muligt“ i Begyndelsen af Paragraffens 1ste Stykke.

Til § 92.

Ligesom for Kunjunkturtillæggets Ved-

kommende (Kapitel 6) foreslaas det, at Dyrtidstillægget ydes ikke alene til Tjenestemænd men ogsaa til saadanne Personer, som er antagne paa Prøve i Tjenestestillinger, for saa vidt der for Prøvetiden ved Lov er fastsat et bestemt Vederlag. Ligeledes maa det findes rettest, at der ydes Dyrtidstillæg til Elever, hvis Løn er fastsat ved Lønningslov eller anden særlig Lov.

Idet der henvises til de i Betænkningen Afsnit II fremsatte almindelige Bemærkninger, skal her anføres følgende til Begrundelse af de i Paragraffens 3die og 4de Stykke foreslaaede Regler.

Som Udgangspunkt foreslaas, at der i Halvaaret Oktober 1919—Marts 1920 ydes et Dyrtidstillæg, der, beregnet for et Aar, vilde andrage 540 og 360 Kr., saaledes at den førstnævnte Sats gælder for gifte Mænd, for saadanne Enkemænd, Enker, fraskilte og fraseparerede Mænd og Kvinder, som har egen Husstand eller hvem der paa hviler Forsørgerpligt overfor Børn under 18 Aar, samt for saadanne ugifte, hvem saadan Forsørgerpligt paa hviler, og som har egen Husstand, og den sidstnævnte Sats gælder alle øvrige Tjenestemænd, mandlige saavel som kvindelige. Den anførte Forskel i Satserne, der har Tilknytning til Reglerne i § 3 i Lov Nr. 498 af 28. September 1918 om Dyrtidstillæg for Aaret 1919 m. m., synes vel begrundet dels i Forskellen i Forsørgelsesbyrde, dels i den Betragtning, at Ydelse af Dyrtidstillæg er særlig paakrævet overfor Tjenestemænd, der har et selvstændigt Hjem at opretholde. Det er en Forudsætning, at Udtrykket „Børn“ i Paragraffens 3die Stykke ogsaa omfatter Stedbørn og Adoptivbørn.

Fra en Side i Kommissionen er det under Behandlingen henstillet, at samgifte Tjenestemænd hver for sig skulde oppebære Dyrtidstillæg som ugifte; denne Tanke vandt dog ingen Tilslutning i Kommissionen.

Det er Forudsætningen, at Dyrtidstillægget skal aftage, efterhaanden som Priserne daler, saaledes at det helt bringes til Ophør i det Øjeblik, da Prisniveauet for de i Betragtning kommende Livsfor nødenheder er som i 1916. Dette vil, efter